

Grundlønninger, nej, det er mange Gange Landets rigeste Kommuner, fordi der i dem have siddet Sogneraad, som vare smaalige, da Lærernes Grundløn skulde fastsættes. Der er derfor saa meget mindre Grund til at tillade, at disse 70,000 Kr. nu ganske stille glide tilbage til Kommunekasserne.

Jeg kunde derefter ønske at gøre nogle faa Bemærkninger vedrørende Andenlærerne. De danske Andenlæreres Tal er ikke stort. Det er i Lovforslaget opgivet til 370. Deres Løn er noget ringere end Førstelærernes og Enelærernes, og jeg maa sige, jeg har aldrig kunnet forstaa, hvorfor en Andenlærer skal have mindre end en Førstelærer. I Købstæderne ere vi komne bort derfra. Jeg gad vide, hvad man vilde sige i København og vore Købstæder, hvis vi vilde begynde at sortere vore Lærere og kalde nogle Førstelærere og andre Andenlærere og sige, at disse sidste skulde have betydeligt ringere Løn end de første. Det vilde vække vældig Modstand, og Lærerstandens vilde gøre alt for at forhindre det. Det samme, synes jeg, maa gælde ude paa Landet. Jeg forstaaer ikke, hvorfor vi der skulle have en Klasse af Lærere med et saadant Præg paa sig, da de vel maa gøre samme Arbejde, ja, man kan sige, ofte større Arbejde end Førstelærerne, idet de ikke alene have samme Timetal som disse, men ofte Ekstratimer. F. Eks. hviler hele Gymnastikundervisningen paa dem. Jeg vilde derfor ønske, at vi helt kunde afskaffe denne Andenlærerklasser. Antallet er ikke saa overordentligt stort, kun, som jeg nævnede, 370.

Ligeledes kunde jeg ønske, at vi afskaffede Forskolelærerindeinstitutionen. Tallet paa Forskolelærerinder er noget større, omtrent 500. Disse Forskolelærerinder ere sikkert ansatte ligefrem af Billighedshensyn. Her har Kommunen kunnet faa en langt billigere Lærerkraft, end den ad anden Vej kunde skaffe sig, og dette har man i stor Udstrækning benyttet sig af. Jeg kunde ønske, at Institutionen maatte helt forsvinde, fordi jeg anser den Uddannelse, vore Forskolelærerinder faa, for utilstrækkelig. Vi have drøftet dette Spørgsmaal tidligere, navnlig ved Finanslovens 1ste Behandling i Fjor. Da paaviste jeg, at Forskolelærerindernes Uddannelse er betydeligt ringere end den almindelige Lærerinder have, og Skolen er ikke tjent med, at der uddannes Lærerkrafter, hvis Uddannelse er ringere end den almindelige Uddannelse for Lærerne her i Landet. Af samme Grund kunde jeg ønske, at Vinterlærerne, hvis Tal er omtrent 100 i

alt, maatte forsvinde, og at der i deres Sted ansattes virkelig kvalificerede Lærere.

Der er nogle enkelte andre Forhold, jeg kunde ønske at gøre nogle Bemærkninger om. Baade til Købstadlærer- og Landsbylærerembeder er der jo knyttet Kirkesangertjeneste, en Tjeneste, der er Skolen aldeles uvedkommende og i mange Tilfælde ligefrem hemmende for Arbejdet i Skolen. Vi vide, at ude paa Landet hænder det ikke saa sjældent, at en Lærer er nødsaget til at forsømme sit Arbejde i Skolen for at udføre Forretninger, som Kirken paalægger ham. Naar Begravelser, Bryllupper eller lignende Forretninger forefalde paa Skoledage, maa Læreren ofte, for at udføre disse Forretninger, overlade Børnene til dem selv eller helt give Skolen fri. Kirkeforretningerne have ikke noget som helst med Lærergerningen at gøre, og de to Forretninger burde sørges af to Personer. Jeg kunde derfor ønske, at Bestemmelserne i Lovforslaget vedrørende Kirkesangertjenesten helt maatte udgaa; man kunde sikkert let ad anden Vej skaffe sig den Betjening, Kirken har Brug for. I alt Fald er dette Skolen ganske uvedkommende, og i mange Tilfælde er det en betydelig Byrde at lægge paa Lærerne, at beslaglægge deres Søn- og Helligdage samt Søndagene indenfor deres Ferie. Det er tidt en stor Ulempe for dem, og jeg er vis paa, at den danske Lærerstand i sin Helhed vilde være glad ved at slippe for denne Tjeneste.

Lovforslaget giver, som det allerede er nævnt, en Merudgift for Købstadskommunerne af 350,000 Kr. og for Landkommunerne af 900,000 Kr., altsaa en samlet Merudgift af $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Jeg synes, at Forslaget kunde godt have været noget mere lemfældigt overfor Kommunerne. $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. er jo et meget betydeligt Beløb med eet Slag at lægge over paa Kommunerne. Vi vide alle, hvorledes baade Bykommunerne og Landkommunerne ere overbebyrdede, at de have vanskeligt ved i Øjeblikket at give enhver sit. Derfor synes jeg, man skulde meget betænke sig paa yderligere at lægge en saa stor Byrde paa dem. Det var efter min Mening værd at tage under Overvejelse, om man ikke skulde se at komme Kommunerne til Hjælp. Det kunde bl. a. ske derved, at Staten helt og holdent tog denne Merudgift paa sine Skuldre. Statskassen bugner af Penge, den kunde nok have Raad til at tage denne Udgift paa sig, medens Kommunekasserne have vanskeligt ved at bære den.